

JOHANNESBRIEF

IN DIT NUMMER O.A

Solidair zijn	1
Interview met:	
Mirjam Montsma	7
Interview met:	
Esther van der Steeg	9
Konvooi naar Oekraïne	12
Wake voor vluchtelingen	13

KERKDIENTEN

7 juni: Monique van Soest
14 juni: Sandra van Zeeland
21 juni: Hannah Westerink
28 juni: Hannah Westerink

TER OVERWEGING

SOLIDAIR ZIJN

Met enige regelmaat bid ik de woorden van Cole Arthur Riley: 'Ontdoe ons van leeg verlangen naar eenheid, en leid ons naar solidariteit die iets van ons vraagt.' Mooie woorden. Maar wat is solidariteit? Hoe ben je solidair? Het zijn vragen die mij de laatste jaren steeds meer bezighouden. Erover nadenken vind ik overigens makkelijker dan om daadwerkelijk in actie te komen.

Laatst vond er een event van de Linkse Kerk in de Johanneskerk plaats. Ik voelde mij die avond iets te goed op mijn gemak; allemaal gelijkgestemden die van een betere, rechtvaardigere wereld droomden. Mooi. En nodig, dat ook. En tegelijkertijd schuurde het; al die gelijkgestemden. precies was. Een jaar geleden schreef een goede vriend van mij, Chris Schoonenberg, dit artikel 'van polarisatie naar solidariteit'.

Twee quotes hieruit hielpen mij in de reflectie hierop.

“Een voorwaarde om tot verandering, tot solidariteit, te komen is dat mensen die direct met de consequenties van onrechtvaardige systemen leven serieus worden genomen. Nothing about us, without us, roepen activistische bewegingen van mensen met een beperking over de hele wereld sinds de jaren negentig. Niets over ons, zonder ons. Een basisprincipe voor het voeren van maatschappelijke discussies zou moeten zijn dat er niet wordt gesproken over thema’s zonder dat mensen die het direct aangaat aan tafel zitten.”

“Laten we ons bewust worden van de manieren waarop we zelf in de marge vallen, van daaruit aan verbindingen bouwen en met ongemakkelijke verschillen leren leven.”

Deze quotes geven weer hoe verandering wellicht juist moet komen van ‘onderaf’. De plek waar ook onze eigen kwetsbaarheid in het geding komt. En dat het dan wellicht niet bij ons (goed-doen) begint, maar juist bij ons eigen geklooi, onze onhandigheid en het niet-weten. Om vanuit daar op zoek te gaan naar verbindingen. Dan hoef je (ik) niet meer zozeer op zoek naar de perfecte definitie van solidariteit, maar begint het juist daar in het rommelige en in het samen (nog) niet-weten.

Een ode aan de onhandigheid, ook wel eens lekker.

uit het antwoord van de Korintiërs

...het zijn mooie woorden
Wij hebben ze aan alle kanten bekeken
We hebben ze ook aangekleed en laten dansen.
Ze konden er niets van.
Ze traptten op elkaars tenen, klemden zich aan elkaar vast
en vielen om.
We moesten ze ophijsen- ze konden zelf niet overeind komen.
We hebben ze in een luie stoel gezet.
ze slapen nu.
Ze snurken. Als ze wakker worden zien we wel weer verder.
Als ze wakker worden.
Wat ons rest zijn onrust, verlangen en onhandigheid,
die drie
en van die drie onhandigheid het meest.

Toon Tellegen, uit Minuscule oorlogen, Querido, 2004

Het artikel van Chris Schoonenberg is online te vinden, via Google: Chris Schoonenberg – van polarisatie naar solidariteit: over omgaan met verschil in de samenleving (website: kerk in stad).
Klein weetje: Chris was een van degenen die mij vorig jaar tijdens mijn intrede inzegende.

Hannah Westerink

DIACONIE

BIJ DE COLLECTES

COLLECTEDOEL JUNI 2026:
STICHTING LEERGELD

Leergeld betalen... dat heeft vaak een negatieve bijmaak. Als je iets fout hebt gedaan, kun je het volgende keer anders doen maar ondertussen kost het je tijd en (soms) geld...

De diaconale collecte van juni is bestemd voor de Stichting Leergeld.

Zijn er fouten gemaakt dan?

Helaas verkeren niet alle kinderen in Nederland in dezelfde situatie. Je kiest niet in welk gezin je wordt geboren. Soms kent een gezin financiële moeilijkheden, en hoewel de inrichting van de Nederlandse maatschappij bedoeld is om ieder kind tussen 4 en 18 jaar gelijke kansen te geven, lukt dat niet altijd. Iedereen kan naar school, maar niet iedereen kan vanwege de financiële situatie deelnemen aan binnen- en buitenschoolse activiteiten. De Stichting Leergeld springt dan bij en zorgt voor een laptop, een fiets, of geld voor een schoolreisje. Dingen die erbij horen als je naar school gaat!

Ouders kunnen de Stichting zelf benaderen met een vraag om hulp. Een medewerker van Leergeld bezoekt het gezin om samen naar de (financiële) situatie te kijken. Gemeenten zijn gehouden aan wettelijk voorgeschreven trajecten bij het beoordelen van aanvragen; maar Leergeld kan op eigen beoordeling hulp bieden waar behoefte aan is. De Stichting heeft korte lijntjes naar bestaande voorzieningen in de woonplaats en kan ook helpen met doorverwijzen. Leergeld is een laatste materieel vangnet: wanneer gemeenten of andere instanties geen of geen toereikende voorzieningen kunnen bieden, kan Leergeld zelf hulp bieden via de vergoeding van kosten zoals

een lidmaatschap van een voetbalvereniging, muziekles of een paar sportschoenen. Het uitgangspunt is: Alle kinderen mogen meedoen, want nu meedoen is straks meetellen!

Er zijn in Nederland meer dan 100 lokale Leergeldstichtingen actief in ruim 250 gemeenten.

Meedoen via Leergeld kan in principe op vier verschillende gebieden: onderwijs, sport, cultuur of welzijn. Ouders kunnen bij de lokale Leergeldstichting in hun gemeente een aanvraag indienen om hun kind(eren) te laten meedoen. Op deze manier worden inmiddels ongeveer 130.000 kinderen per jaar geholpen. Hiermee is jaarlijks een bedrag gemoeid van zo'n € 30 miljoen!

U kunt uw bijdrage overmaken op rekeningnummer NL11 INGB 0000 1314 51 van de Diaconie DoReJogemeente, o/v Leergeld.

Dineke Spee

VAN DE PENNINGMEESTER VAN DE DIACONIE

In de maand april collecteerden we met elkaar voor de Stichting ZOA. ZOA is een internationale noodhulporganisatie die actief is in crisisgebieden over de hele wereld. Geïnspireerd door Mattheüs 25 (het geven van voedsel, drinkwater, onderdak, kleding) staan ze naast iedereen die hulp nodig heeft. Maar ZOA zorgt ook voor onderwijs, gelijke rechten voor iedereen en vredesopbouw.

Met recht een prachtig doel. Met elkaar hebben we € 1.088,05 bij elkaar gebracht. Met een ondersteunende groet van de Johanneskerk Gemeente heb ik de donatie overgemaakt en ontving een hartelijke dankzegging retour van de Stichting ZOA.

QR CODE

Hoewel ik inmiddels begreep dat het definitieve besluit, omtrent het gebruiken van een QR code voor de collectes van de Johanneskerk, nog niet is genomen, hierbij toch een QR code voor de collectes van mei 2026. Deze is te openen via de eigen bank app.

Groet van Roland Loos, Penningmeester
Diaconie

DE VREDESDUIF

Elk jaar logeert de vredesduif van de Johanneskerk op een andere plek in Amersfoort. Sinds september is dat bij Elisabeth Groen. Hieronder een bericht van de duif.

Een jaar te gast bij Stichting Elisabeth Groen

Ik ben een gelukkige vogel. Sinds mijn geboorte in 2018 sta ik ieder jaar op de uitkijk op een fijne plek in Amersfoort. Het zijn allemaal plekken waar je iets kunt leren over vrede. Over liefde, samenwerking, respect, compassie. Ook het afgelopen jaar heb ik weer op een prachtige plek gestaan: park Elisabeth Groen.

. U weet wel, dat prachtige stadspark waar ooit het Elisabeth Ziekenhuis stond. Vanaf dag één was het voor mij een feest. Ik werd letterlijk in het zonnetje gezet voor het raam van het Tuinhuis. Wat een uitzicht!

Zo zag ik iedere zaterdagochtend hoe tien, tot soms wel twintig, vrijwilligers van Stichting Elisabeth Groen buiten met een kop koffie de werkzaamheden bespraken. Om vervolgens met zijn allen aan de slag te gaan in het park. Wieden, snoeien, zaaien, compost uitrijden, vegen, noem maar op.

Hu? Vrijwilligers?

“Dat soort werkzaamheden, is dat geen taak voor de gemeente?” vroeg ik. Een vredesduif wil ook wel eens een punt maken hè. “Nee hoor...”, was het antwoord, “... hier zorgen bewoners van

Amersfoort zelf voor hun omgeving. We zorgen voor alles wat leeft in het park. En iedereen is hier welkom.”

Inderdaad, ik zag het met eigen ogen.

Buurtbewoners zorgen zelf voor de bomen, de bloemen, de hagen, de vogels, noem maar op. Je ziet ze genieten van de werkzaamheden, de gezelligheid. Ze zorgen ook voor plekken voor de sporters, voor de honden met hun baasjes, voor de families die 's zomers willen picknicken. Voor deze bezoekers houden de vrijwilligers het park toegankelijk en netjes. We doen het samen is hun motto, al vijf jaar lang. Voorzitter Lia Bouma zegt hierover: “We werken in goed overleg met elkaar en met de gemeente. Omwonenden en gebruikers van het park betrekken we er zoveel mogelijk bij. Bijvoorbeeld met de buurttuinen voor groente, kruiden en bloemen.”

Toch nog een laatste kritische vraag, dat hoort bij mijn vak. Want mooie woorden, van dat ‘samen’ en zo, maar lukt dat ook altijd in de praktijk? “Niet altijd”, was het eerlijke antwoord. “Soms botsen inzichten en voorkeuren. De een wil een boom planten, de ander een struik. De een wil overal informatiebordjes, de ander wil het park zo natuurlijk mogelijk houden.” “En dan?” vroeg ik door. “Dan gaan we in gesprek, net zo lang tot iedereen zich in de uitkomst kan vinden.”

Al ben ik gemaakt van steen, op zo’n moment maak ik als vredesduif een sprongetje.

Karin van Dijk en Dineke Spee

GEMEENTENIEUWS

BESTUURLIJKE ZAKEN

De mei vergadering van de kerkenraad begonnen we met de Werkgroep Liturgie. De werkgroep wil graag meer rust in de dienst en een grotere rol voor de kinderen. Hierover was al eerder overleg. Een aantal zaken is inmiddels al ingevoerd. Zo noemt het kerkenraadslid niet meer wie welke functie in de dienst heeft (behalve de namen van de voorganger en de organist). Bij de mededelingen wordt niet gezegd welke muziek is gespeeld en sowieso wordt het aantal mededelingen zo beperkt mogelijk gehouden. Er reesteren nog vraagpunten. De rol van de kinderen wordt eerst nogmaals met de leiding van de kinderkring besproken. De vraag of er altijd een papieren Orde van Dienst moet zijn, en zo ja, hoe die er dan uit moet zien en wie voor het kopiëren zorgt, is nog open. De werkgroep liturgie wil graag experimenteren met het gebruik van de beamer in plaats van een papieren liturgie. Omdat de meningen over een beamer nogal verdeeld zijn, zal hier in de zomer mee proef gedraaid worden. Wanneer dat is, wordt nog vermeld in de Johannesmail. De kerkenraad vindt het heel waardevol om over de diensten zo zorgvuldig te praten met de werkgroep liturgie. Laat het vooral weten als je er iets van vindt.

In april hadden we onze “heiaavond”. Hier kwamen veel ideeën naar voren om dingen anders en beter te organiseren. We gaan die ideeën successievelijk agenderen de komende maanden. Dus hier kan ik niet meteen besluiten melden.

We bespraken ook de voorgestelde wijzigingen in het reglement. Daarover hebben we advies gekregen van het adviescollege. We gaan nu de laatste puntjes op de i zetten, en dan worden de nieuwe teksten verspreid via de Johannesmail. We zijn van plan daarover een bijeenkomst te beleggen op een zondag na de dienst – voor de liefhebbers. Besluitvorming kan wachten tot de jaarvergadering.

Dan de inhoud van ons geloof. De kerkenraad heeft besloten volgend seizoen toch huissamenkomsten te gaan organiseren. Doel daarvan is onderling contact door een inhoudelijk gesprek in een huiselijke sfeer. De bijeenkomsten zullen zowel overdag als ‘s avonds zijn. Wie zou zijn huiskamer beschikbaar willen stellen? En zijn er suggesties voor gespreksonderwerpen? Ik hoor het graag. In de kerkenraad werd bijvoorbeeld genoemd: doop en belijdenis, het Onze Vader, profeten, divina lectio. In juni praat de kerkenraad verder over het inhoudelijke programma in het volgend seizoen. Het programma komt in de jaargids. Wil iemand nog iets opmerken over de jaargids?

We bespraken de opmerkingen die de Financiële commissie maakte over onze begroting (zie de stukken voor de jaarvergadering in maart).

Voor de opening van het nieuwe seizoen is een werkgroepje benoemd, dat bestaat uit mensen van de Johanneskerk en de Ruimteviering. De opening is op 13 september.

Laura van Rossum du Chattel, secretaris

Wil je wat zeggen of vragen over het werk van de kerkenraad? Bel, mail of app met Laura, secretaris@johanneskerk.nl of 06 1587 5667.

CONTACTLEDENBIJEENKOMST

Op 20 april was er een bijeenkomst voor contactleden. Het onderwerp was eenzaamheid. We praatten met elkaar over het thema en over onze ervaringen als contactlid. Hannah Westerink leidde de bijeenkomst, en las onder andere dit gedicht voor:

De troostzoekers – door Marieke Lucas Rijneveld

Zoals geluk gevaarlijk is voor wie er spaarzaam mee omgaat,
voor wie niet-leven een koud kunstje werd, voor wie hier binnenkomt
en twijfelt aan alles wat mooi is, twijfelt aan zijn plek in de wereld,
voor wie eindeloos teert op het verlangen naar beterschap,

voor wie niet breekbaar wil zijn net zo min als populierensterk
en wie mij raakt geef ik de wind, voor wie met een bevel tot
omhakken in de hand rillerig plaatsneemt of juist wil opbloeien
en zie me, voor wie alleen wil zijn maar het niet langer meer kan.

Zoals geluk gevaarlijk is voor hen die het niet kunnen delen,
voor wie wel glimlacht maar de snik onzichtbaar en hoog in
de keel heeft, voor wie alles verloor waar hij van hield, voor hen die
de koek uit de mond sparen en altijd andermans honger stillen,

voor wie weerloos omgaat met de dingen, voor wie iedere
avond zichzelf het donker van zijn kop injaagt, voor wie de hoop
heeft opgegeven als een zieke kameraad, voor wie van alles denkt
maar te weinig uitspreekt, voor wie moe is maar niet meer

in slaap komt en eeuwig ligt te woelen, voor hen die willen leunen,
voor wie onder de mensen wil zijn als onder een warme deken,
voor wie niet weet wie hij is en altijd onzeker, we zijn de leegte,
zeggen we, we zijn de leegte en weten niet hoe ons te vullen.

Zoals geluk gevaarlijk is voor de roekeloze, voor wie verstrikt zit
in eigen-ik, voor wie de weerloosheid weg-eet, koopt, slikt, voor wie
zichzelf bezeert omdat een ander het niet meer doet, voor wie
stemmen hoort maar zelden een lief woord, voor wie bang is om

verlaten te worden en in een leeg huis thuis te komen, voor wie zélf
uit voorzorg iedereen verlaat, voor wie weet dat het hart op vele
manieren kan breken en vergeet dat het ook op vele manieren
weer kan helen, voor wie en voor iedereen is hier de plek.

In de Johannesbrief van april heeft u het al kunnen lezen: na het afscheid van de voorzitter Kees Meinema, mogen we ook drie nieuwe kerkenraadsleden begroeten. Twee van hen, Mirjam Montsma en Esther van der Steeg werden op 10 mei bevestigd en Loes Meijer volgt op 12 juli. Alle drie zijn ondertussen al redelijk vertrouwde gezichten in de kerk, leuk om deze keer wat nader kennis te maken met Mirjam (vóór de bevestigingsdienst) en Esther (ná de bevestigingsdienst).

INTERVIEW MET MIRJAM MONTSMA

Mirjam komt op de fiets uit Kattenbroek. Haar wat natte staart lijkt een gevolg van de zachte regen. Toch klopt dit niet, 2 keer per week is ze in het zwembad te vinden, baantjes trekkend met vertrouwde medezwimmers en vanmorgen was een van die keren. Naast alle hoofd- en denkwerk een heerlijk ontspannen activiteit.

Mirjam heeft zich voorbereid op dit gesprek en wil graag meer vertellen over de inspiratiebronnen en waarden die voor haar van belang zijn in het leven. Ze wil het hebben over hoe het lid worden van de kerkenraad past in haar leven nu.

Toch even terug in de tijd. Mirjam heeft zowel in de A-verpleging als in de B-verpleging gewerkt. Hierna deed ze de lerarenopleiding om vervolgens les te kunnen geven aan leerlingen die psychiatrisch verpleegkundige wilden worden. Het doorgeven van kennis was weliswaar belangrijk, maar haar passie lag bij het ondersteunen van leerlingen om het vak te leren

en daarbij de mens zelf te blijven zien, ondanks de grote last die mensen in de psychiatrie kunnen ervaren.

Mirjam is alweer even met pensioen. Na vijftien jaar in Amsterdam, woont ze sinds 1992 met haar man Hans in Amersfoort-Kattenbroek. Hier kregen ze ook een dochter en een zoon.

Mirjam beschrijft zichzelf als een begenadigd mens. Ze kan genieten van wat haar omringt: zoals de natuur (ze doet al haar boodschappen lopend en volgt zo de veranderingen in de seizoenen); van mensen, van muziek (van klassiek tot Patty Smith en van Afrikaanse muziek tot Arvo Pärt), van, vooral moderne, architectuur, literatuur en moderne schilder- en beeldhouwkunst.

Alles wat haar aandacht heeft, sluit direct aan bij de waarden die ze koestert: waardigheid, ruimte, eenvoud en schoonheid.

Ze omschrijft zichzelf als vrij onhandig, niet erg praktisch. Daarentegen is ze wel creatief met gedachtes en woorden waardoor ze het ook leuk vindt om Taalmaatje te zijn voor mensen die Nederlands willen leren en om voor haar leesclub te schrijven

Eeuwenoud eiken dak van de slaapzaal in het Abbaye de Fontenay, in Bourgondië. De foto vertegenwoordigt voor Mirjam de waarden die zij belangrijk vindt.

Vanuit haar waarden komt Mirjam op haar inspiratiebronnen. Deze heeft ze gedurende haar leven ontdekt en omarmd. Ze voelt dat deze op natuurlijke wijze met haar meegaan, haar

voeden en steeds opnieuw blijvend inspireren. Ze noemt Vincent van Gogh, zijn leven, zijn werken, zijn gedenkplekken; Huub Oosterhuis om vele redenen, maar zeker ook om zijn ruimte gevende en eenvoudig religieus taalgebruik; Taizé en Frère Roger, om de combinatie van schoonheid en eenvoud en de waardigheid van die plek en die persoon; en tot slot om als docent verpleegkunde in de psychiatrie te mogen werken met jonge mensen.

Vanaf 2021 zijn Mirjam en Hans met regelmaat te zien in de Johanneskerk. In deze kerkgemeenschap zoeken ze naar verstillings, bezinning maar ook naar vriendschap. Als lector hebben we Mirjam al een aantal keren 'in functie' gezien. Het lidmaatschap van de kerkenraad is een nieuwe uitdaging. Het past goed in haar leven nu, ze heeft er zin in, hoewel ze zich ook realiseert dat alles nieuw is!

Dank Mirjam, voor je verhaal over wat jou inspireert en welke waarden jou door het leven leiden.

Wat fijn om jouw manier van kijken en jouw aandeel straks terug te zien in het werk van de kerkenraad!

Trudy Leeuwendal

Die mij droeg op adelaarsvleugels

Die mij droeg op adelaarsvleugels
die mij hebt geworpen in de ruimte;
en als ik krijsend neerviel
mij ondervangen met uw wieken
en weer opgegooid
totdat ik vliegen kon
op eigen kracht
op eigen kracht.

Huub Oosterhuis / Tom Löwenthal

Dit lied is gezongen tijdens de bevestigingsdienst, keuze van Mirjam.

INTERVIEW MET ESTHER VAN DER STEEG

Kort na de bevestigingsdienst van Mirjam Montsma en Esther van der Steeg hebben Esther en ik een afspraak. We praten wat na over deze feestelijke zondag, over mooie woorden die tijdens en na de dienst gezegd zijn. Maar ook over de tekst van Esther zelf waarin ze zichzelf liet kennen aan de gemeente, een tekst die betekenisvol was en haar keuze voor de kerkenraad mooi verwoordde.

Het had maar een haartje gescheeld, of Esther had 'nee' gezegd op de vraag van Desirée....\ Haar beeld van een kerkenraad was, als domineesdochter, gekleurd door de ervaring in haar jeugd: *'kerkenraadsleden zijn oudere mensen die zichzelf heel erg serieus nemen'*. Het werd gelukkig toch een volmondig 'Ja'.

Esther is in 1977 in Rhon geboren, maar al snel naar Delfzijl verhuisd, waar haar vader predikant werd. Tijdens de middelbare school woonde het gezin, Esther als jongste met nog een broer en een zus, in Alkmaar. Esther vond die verhuizing een grote verbetering, van dorp naar stad (met strand en duinen in de buurt). Door haar verhuizing naar Utrecht om te gaan studeren, ging ze haar eigen leven 'uitvinden'. Ze begon met een studie fysiotherapie, vervolgens sociale wetenschappen en een postmaster seksuologie. In Utrecht begon ze, zoals ze dat zelf benoemt, 'van God los'. Toch was dat op den duur niet

voldoende, ze ging zich verdiepen in de verschillende kerken in Utrecht. De studentenkerk was zeer aantrekkelijk met een begintijd van 11.00 uur. Daar in de Utrechtse Janskerk voelde Esther zich thuis en heeft ze belijdenis gedaan.

Toen ze haar man Michiel leerde kennen zijn ze samen in een woongroep in Amsterdam gaan wonen. In 2007 zijn ze verhuisd naar Amersfoort. Hier werden ook de drie kinderen geboren, waarvan de oudste nu alweer in Leiden op zichzelf woont.

Esther is drie dagen verbonden aan een Gezondheidscentrum als seksuoloog. Ze ondersteunt mensen om hun problemen rond seksualiteit in kaart te brengen en te zoeken naar verbetering.

Daarnaast geeft ze les over seksualiteit aan GZ-psychologen in opleiding bij de Rino Groep in Utrecht (bij- en nascholing), en vooral de invloed daarvan op de mentale gezondheid van mensen. Belangrijke drijfveer is dat werkers in de gezondheidszorg het vaak moeilijk vinden seksualiteit bespreekbaar te maken, terwijl daar vanuit patiënten wel een grote behoefte ligt. Er is veel werk te doen en nog veel te winnen rond dit onderwerp. Esther draagt met overtuiging en veel plezier haar steentje bij.

En toen kwam de vraag van Desirée..... en waarom toch 'Ja' gezegd?

Sinds 2012 komt Esther met regelmaat in de Johanneskerk. Ze vindt daar meestal een bron van stilte en bezinning, een weldaad in een druk leven met werk, gezin en zorg. Maar ook een bron van ontroering en mens voelen. De dienst geeft hoop en licht in de soms zo donkere wereld.

Ze vindt het belangrijk dat de kerk zo'n plek is en blijft voor veel mensen, nu en in de toekomst: *'Ik wil mijn steentje bijdragen aan een inclusieve en hoopvolle kerk'*.

Een schoot van ontferming Liedboek 158B

Een schoot van ontferming is onze God.

Hij heeft ons gezocht en gezien

zoals de opgaande zon aan de hemel.

Hij is ons verschenen toen wij in
duisternis waren, in schaduw van dood.

Hij zal onze voeten richten

op de weg van de vrede.

Huub Oosterhuis / Antoine Oomen

Dit lied hebben we twee keer gezongen in de bevestigingsdienst, keuze van Esther. De eerste keer 'Hij' voor de Godsnaam (zoals het er staat), en de tweede keer 'Zij'.

Er kwam wat ruimte in haar drukke agenda, en die gaat ze nu vullen met taken binnen de kerkenraad. Het is het begin van een nieuwe, spannende periode. Esther is ervan overtuigd dat de kerk een plek moet/mag zijn waar iedereen zich thuis kan voelen. Haar interesse in taal (mannelijk, vrouwelijk, genderneutraal), ook in de kerk, en wat taal betekent voor mensen, heeft daarbij haar aandacht. Ze zal verder betrokken zijn bij de diaconie, en ze is contactpersoon voor het bezoek aan het Nijkleaster dit najaar. Zelf gaat ze ook graag naar een klooster voor stilte, bezinning en het ritme van het leven daar. Verder wandelt ze veel, actief bezig zijn geeft haar plezier en ontspanning. Ze verheugt zich op een huttentocht in de Dolomieten deze zomer.

Dank Esther voor je betekenisvolle toelichting op jouw 'Ja' tegen je nieuwe taak!

Wij wensen je een goede start en mooie samenwerking binnen de kerkenraad, waarin jouw bijdrage een waardevolle toevoeging zal zijn op weg naar een *'inclusieve en hoopvolle'* kerk.

Trudy Leeuwendal

Column

Voor onze groep emeriti-collega's hield ik onlangs een column die bedoeld was om ons wat te bemoedigen:

Ik weet niet hoe het jullie gaat, maar heb de laatste tijd nog wel eens last van moedeloosheid. Er gebeurt zo veel onbegrijpelijks in de hele wereld en ook in eigen land bij voorbeeld met vluchtelingen, dat de moed je wel eens in de schoenen zakt.

De wereld is overgeleverd aan een aantal mensen die het voor het zeggen hebben, maar soms ook de weg kwijt lijken te zijn.

Ik wil er eens een ander licht op laten schijnen: in de laatste groene dienst van de Johanneskerk in oktober 2025 las ik in het spoor van de rubriek in Trouw genaamd “de meezitter” een paar voorbeelden waar mensen energie en moed van kunnen krijgen.

In die lijn ga ik nu verder.. De meesten van ons zullen zich nog wel de laatste paasprek van paus Franciscus herinneren, die als titel had “Hoop is niet langer een illusie!” en:

“laat de noodzaak dat elk volk voor zijn eigen verdediging zorgt niet uitmonden in een wapenwedloop”. Veel is er nog niet veranderd.

En toch houden we vol....Dat mag je ook zeggen van al die mensen die het kerkasiel van de familie Babayants in Kampen in de Open Hof steunen door er bij toerbeurt aanwezig te zijn om de lofzang in de kerkdienst gaande te houden., al die mensen uit het hele land en soms ook België en Duitsland, nu al meer dan 500 dagen.... Zijn dat geen goede voorbeelden van het volhouden van mensen?

Ik ga nog maar even door.. Predikanten en gemeenteleden, merendeels van de PKN, voelen zich niet gehoord door het landelijk bestuur van die kerk en dus organiseren ze al drie keer een Rode Lijn protest voor het hoofdkantoor in Utrecht.. Ze uiten zo hun onvrede over het feit dat er door de staat Israël structureel geweld wordt gebruikt tegen Palestijnen, in de bezette gebieden op de Westbank en in Gaza en nu ook tegen betogers die met boten hulpgoederen aanvoeren. Natuurlijk weten we allemaal wat Hamas op 7 oktober heeft aangericht... Maar wat houdt het spreken over verbondenheid en eenheid met het Joodse volk in als een heel sterk leger doet wat het wil in de bezette gebieden en er zo ontzettend veel onschuldige slachtoffers vallen? En nu zijn er alle oorlogshandelingen in het midden-oosten. Het houdt gewoon niet op. En ik weet dat voor sommige PKN-collega's de maat vol is, zij besluiten de kerk te verlaten...

Maar toch staan mensen op en houden het vol. En dan is er plotseling weer een mee-zitter...

Ik geef een korte impressie van de NRC van een bijzondere bijeenkomst van de *linkse kerk in oprichting*, die plaats vond in onze Johanneskerk.

Het christendom wordt volgens organisator Bolhuis „gekaapt” door „rechts-populisme” en daarom moeten linkse christenen „die zich eenzaam en weggezet voelen in hun kerk” verenigd worden. Het is niet een anti-beweging, maar een stimulans om positief-actief in het leven te staan... In de zaal zitten jongeren die zich in hun kerk of thuis niet durven uit te spreken over Palestina, SP-stemmers die niet durven zeggen dat ze christen zijn, ouderen die vertellen over hoe moeilijk het was om op te groeien in een streng-christelijk dorp als je zelf een andere invulling geeft aan Bijbelse waarden.

“Naast haatreacties krijgen we misschien wel honderd berichten via sociale media en mails van christenen die zich eindelijk gehoord voelen”, wordt gezegd.

Hoe komt dat? Er zijn toch best kerken waar je prima links kunt zijn en aandacht hebt voor maatschappelijke problemen?

Er zijn juist ook veel christenen die met nadruk op naastenliefde en zorg voor de schepping op willen komen voor vluchtelingen, armen en het klimaat.

Ondertussen bieden dominees en predikanten volgens Bolhuis te weinig tegenwicht tegen de ‘cultuurchristenen’ omdat ze bang zijn te polariseren. Het zorgt er volgens hem mede voor dat een groot deel van de christenen bereid is Wilders te stemmen (26 procent, volgens cijfers van de EO uit 2024), terwijl het programma van die partij volgens de initiatiefnemers niet in lijn is met christelijke waarden. „Links roept bij christenen vaak associaties op met woke of hippies”, zegt Bolhuis. „Wij willen laten zien dat je je niet hoeft te schamen om links te zijn. Maar dat je oog hebt voor de mensen die het minder hebben.

En zo kunnen we nog meer voorbeelden noemen van situaties waarin we wanhopig zouden kunnen worden maar waarin er ook tekenen van hoop zijn, situaties die de moeite van het noemen waard zijn. En als je nog niet genoeg inspiratie of ergernis tot je hebt genomen, lees dan het boek “Buig niet” van Ad van Nieuwpoort, Misschien krijgt u weer zin om u aan te sluiten bij allerlei zinnige initiatieven, zoals “grootouders voor het klimaat” en ontdekt u nog andere meezitters.

Gerard Rosbergen

Ruimteviering

REIS DOOR DE RUIMTE

In de Johannesbrief staat steeds een bijdrage over en vanuit de Ruimteviering. Naast actualiteiten vanuit de vieringen worden aspecten van de Ruimtevieringen belicht.

In de viering van 19 april was de Elleboogkerk de ruimte waar de viering gehouden werd. In het kunstwerk Echo van Stephan Dean kwam de voormalige kerkruimte weer tot leven. Het licht door de ladders bracht kleur en verbinding: Het licht is zoet.

In de viering van 17 mei was het thema: Van wie is mijn interieur? Dit n.a.v. de tekst uit Johannes 17 waarin Jezus zichzelf ervaart als hem gegeven. Wie hij is, wat hij doet en

wat hij doorgeeft, komt van God. En keert terug naar God. Maar niet nadat het z'n uitwerking heeft gehad in ons.

De liturgische verbeelding in het bloemstuk staat op bijgaande foto: Een hart-vorm met lijnen naar boven en naar beneden (gemaakt door Trudy Paus).

We zongen onder andere deze tekst:

*Stel je voor hoe het zal zijn
Als iedereen, van huis verjaagd,
Weer thuis en op z'n plek mag komen*

Een antifoan uit een Kyrie van M. Poortstra. Helaas erg toepasselijk in de deze tijd en bij de Wake voor de vluchtelingen.

Het was de laatste ruimteviering van dit seizoen. We gingen na de zegen op pad met de canon: Waar we ook heen gaan, waar je ook – waar ik ook – waar je ook heen, waar we ook heen gaan – doe, doe doe.

Na afloop werd door een groep ruimtevierders teruggeblikt op het voorbije jaar en werd een thema gekozen voor het komende seizoen. De uitkomst is een combinatie van twee thema's: lichamelijkheid en deugden.

De zeven kardinale deugden in verbinding met het lijf. Negen keer gaat een groep voorbereiders, waarin o.a. een theoloog en een coördinator, aan de slag om op de derde zondag van september t/m mei een ruimteviering inhoud en vorm te geven.

Mei 2026, namens de coördinatiegroep, Riemer Poortstra

KONVOOI NAAR OEKRAÏNE

Al langer maak ik me zorgen over de toestand in de wereld en vraag ik me af wat ik daar zelf aan bij zou kunnen dragen. Het [artikel](#) van Joris Luijendijk in NRC zaterdag 8 mei gaf me het laatste zetje. Mijn zus en zwager zijn betrokken bij een actie om via Protect Ukraine een konvooi met hulpgoederen naar Oekraïne te krijgen. Oekraïners vechten al sinds de Maidan protesten en de inname van de Krim in 2014 voor vrede en vrijheid. Vanaf februari 2022, met de Russische invasie, is de strijd geïntensiveerd. Zouden we in Amersfoort niet ook een konvooi voor Oekraïne bij elkaar kunnen krijgen?

Een konvooi vanuit Amersfoort naar Odessa. Doe je mee?

Het idee is om in november een konvooi van 5 busjes met materiaal naar Oekraïne te laten gaan. In die busjes zit alles wat soldaten aan het front nodig hebben, behalve wapens. Denk aan: verband, kleding, generatoren, veiligheidsbrillen, handschoenen. Negentig procent van het civiele materiaal dat aan het front nodig is, komt van particuliere initiatieven in heel Europa. Hiervoor zamelen we geld in.

Eén auto vol met materiaal kost € 20.000, een konvooi van vijf busjes dus € 100.000. In mei is er een konvooi gefinancierd door een dorp uit Noord Holland. Met de stad Amersfoort kunnen we dat ook! We organiseren dit met twee konvooi-experts die al veel konvoien hebben georganiseerd.

Hoe kun je meedoen? Op twee manieren:

- Door geld te doneren, NL15 ABNA 0116 0706 84 van Stichting Protect Ukraine ovv Amersfoort voor Oekraïne (ANBI status)
 - Door mensen, bedrijven en organisaties te vragen te doneren. Bijvoorbeeld door met je bedrijf/organisatie/buurt/sportvereniging een sponsoractie op te zetten.
- Wie € 10.000 bij elkaar krijgt, maakt kans om als chauffeur mee te gaan met het Amersfoortse konvooi naar Odessa. We denken nog na over een tegenprestatie bij grote bedragen vanaf € 5.000.

Op **zaterdagmiddag 13 juni** om 16.00 uur is er een inspiratie- en informatiemiddag in de Zwaan in de Langestraat in Amersfoort.

Het programma van die middag is nog niet rond, maar wat wel al vaststaat is dat Tommy Wieringa van Protect Ukraine over zijn boek en TV-documentaire Konvooi komt vertellen. Daarnaast komt Wilma Roozenboom, deelnemer van een konvooi in mei over haar ervaringen vertellen.

Desiree Berendsen

EUROPESE DOOPSGEZINDE CONFERENTIE

Ieder lid van de Johanneskerk hecht meestal erg aan zijn eigen geloofsrichting waarbij iedereen zijn eigen redenen heeft om zich nu juist daar thuis te voelen. Maar in de dagelijkse kerkpraktijk merk ik niet veel van de drie richtingen. In de kerkdienst, in een gespreksgroep, als je de kerk schoonmaakt: we voelen ons gewoon verbonden in een soort van vrijzinnig protestants erfgoed.

Maar soms voel je opeens (in mijn geval): o ja, ik ben toch echt doopsgezind! Dat was in het Hemelvaartweekend toen er in Amersfoort een grote Europese Doopsgezinde conferentie was in de Rijtuigenloods. Daar waren zo'n 700 mensen bij elkaar. Omdat doopsgezinden vroeger veel en langdurig vervolgd werden, zijn zij over de hele wereld verspreid. Toen ik bijvoorbeeld een keer op vakantie in Polen was, waren daar veel doopsgezinde begraafplaatsen. Nu waren er in Amersfoort doopsgezinden uit

Met opmerkingen [gr1]:

Duitsland, Zwitserland, Frankrijk, Spanje, Portugal en zelfs Albanië. In Nederland zijn doopsgezinden vrijzinnig, maar in het buitenland vaak meer bevindelijk of orthodox. De dienst van zondag is opgenomen door de EO, maar daarmee krijg je geen goed beeld van Nederlandse doopsgezinden.

Bij aankomst kreeg iedere deelnemer een tasje, gemaakt door een Nederlandse Doopsgezinde, met daarin het programma, een koffiebeker en nog wat spulletjes. Die tasjes waren gevuld in de Johanneskerk. Overdag waren er excursies en workshops, en 's morgens en 's avonds diensten. De toespraken werden zelfs simultaan vertaald, weliswaar door vrijwilligers, maar toch heel handig. Op zaterdag zijn 1000 emmers gevuld met hygiëne-artikelen en ingeladen in een vrachtauto voor Oekraïne. Daarin gingen ook 1000 handgemaakte gequilde dekens, gemaakt door

Doopsgezinden in Europa.

Tijdens de avond-diensten was een onderdeel "glimpses of God". Daarin vertelden deelnemers welke (kleine) godsmomenten zij die dag beleefd hadden. Voor veel deelnemers was het natuurlijk ook een soort reünie.

Laura van Rossum du Chattel

ACTIVITEITEN

WIE KOMT MEE WAKEN OP 20 EN 21 JUNI?

Voor de vijfde keer wordt in de Johanneskerk op 20 en 21 juni 2026 de Wake voor Vluchtelingen gehouden. Een etmaal lang, van zaterdagmiddag 12 uur tot zondagmiddag 12 uur, worden de honderden namen opgelezen van vluchtelingen die het afgelopen jaar aan de grenzen van Europa zijn omgekomen. We bidden voor hen en we steken een lichtje voor ze aan. Bij het begin, 20 juni om 12 uur, zal de gemeente Amersfoort vertegenwoordigd

worden door twee wethouders: mw. Nadya Aboyaakoub-Akkouh en mw. Micheline Paffen-Zeenni. Zij zullen ook enkele namen van omgekomen vluchtelingen voorlezen.

Er zijn 24 uur lang mensen nodig om de Wake gaande te houden. Kom dus binnen en waak kortere of langere tijd mee! Het vraagt niet veel, alleen tijd en aandacht.

Ieder even uur is er een bezinnend moment, door verschillende geloofsgemeenschappen verzorgd. De Johanneskerk heeft zich verplicht om in ieder geval aanwezig te zijn op zaterdagmiddag tussen 12 en 14 uur, bij de start van de Wake. We hebben ook beloofd dat wij 's nachts de Wake gaande houden, tussen middernacht en 6 uur zondagmorgen. Tijdens deze uren bent u dus extra welkom, maar op de

andere tijden ook. De Wake gaat door tijdens de zondagmorgen viering en wordt om 12 uur afgesloten, met medewerking van ds. Hannah Westerink.

Op 20 juni is het Wereldvluchtelingendag. De Stichting Vluchteling organiseert ieder jaar rond die dag een nachtelijke wandeltocht om aandacht te vragen voor de mensonterende situatie van gevluchte mensen. Geloofsgemeenschappen in Amersfoort doen op hun manier mee door 24 uur te waken.

Informatie en aanmelding bij Dineke, d.spee@hetnet.nl

Actuele informatie over de Wake: www.raadvankerkenAmersfoort.nl/presentie/wake-voor-vluchtelingen

Wilt u dit initiatief financieel steunen? Bankrekening NL11 INGB 0000 1314 51, tnv Diaconie DoReJogemeente, o.v.v. Wake.

Mensen met koffers

Mensen met koffers gaan over de wereld,
Van oorlog naar vrede, van honger naar brood.
Vaak zijn ze niet welkom, dan moeten ze terug:
van voedsel naar honger, van leven naar dood.

Mensen met koffers, ze reizen per vliegtuig,
ze reizen per ezel, per trein of per vlot.
Ze vluchten voor machthebbers en hun soldaten,
Voor beul of tiran, of een andere God.

De geur van het gras
dat je grootvader maaide,
het wuivende graan
dat je vader eens zaaide.

Het kleine verdriet
dat je moeder steeds suste,
haar haar dat zo kriebelde
als ze je kuste.

Dat alles was thuis,
dat alles en meer.
Dat alles, dat alles,
dat alles nooit weer.

Mensen met koffers gaan over de wereld.
Altijd op de vlucht naar de volgende grens.
Ze vluchten voor tovenaars, reuzen en heksen,
voor duivel en draak, die vermomd gaan als mens

Sjoerd Kuijper (geschreven in 1998!!)

VERTROUWENSPERSONEN

Voor de volledigheid vermelden wij nog een keer welke vertrouwenspersonen er zijn voor onze gemeente. Dat zijn de vertrouwenspersonen van de PGA:

Ineke Ruiter 033 433 04 74

Wiena Bakker 06 1899 8285

Peter Gooijer 06 5166 6711

Met opmerkingen [gr2]:

VEELKLEURIG VERBONDEN IN AMERSFOORT PGA 2026

Protestantse Gemeente Amersfoort

Veelkleurig verbonden in geloof, hoop en liefde

De PGA samengevat in een aantal cijfers:

8

Wijkgemeenten

1

Bijzondere
wijkgemeente

1

Project
Stadsdominee

9

Predikanten

18

Medewerkers
in dienst

25

Gemeenteleden
in de Algemene
Kerkenraad

6100+

Gemeenteleden

1

Gezamenlijk kerkelijk
bureau

24

(Kerk-)gebouwen
en pastorieën

We proberen midden in de stad te staan en ieder om ons heen aan te spreken.

De Stadsdominee

Stadsbreed
jeugdnetafwerk met
activiteiten

Straatpastoraat

Diaconale presentie

We werken op sommige gebieden hecht samen met de PGHAN.

- De Kerk Helpt Mee (.nl)
- Kerkelijk Bureau
- Diaconale opbouwwerker
- Communicatieplannen
- Vierklank

Vieren en geloven, ieder vanuit een eigen identiteit maar toch samen.

- Zondagse diensten in alle wijkgemeenten
- Pastoraat en geestelijke zorg
- Oecumenische samenwerking

Protestantse Gemeente
Amersfoort

pkn-amersfoort.nl Groenmarkt 19
@pkn-amersfoort info@pkn-amersfoort.nl

*Dit Onze vader is gezongen en gebeden op 3 mei.
Het vindt zijn oorsprong in Nykleaster in Jorwerd.*

Onze Vader

tekst: Eppie Dam; muziek: Hindrik van der Meer

2. En nog bidden wij met smart,
laat uw rijk op aarde komen;
bind uw wil ons op het hart
en wij ademen volkomen.

3. Reik ons brood voor alledag
en vergeef wat wij misdeden,
zoals onze hand vergaf
wie tekortdeed in 't verleden.

4. Hoed ons voor de diepe nacht,
leid ons niet op blinde paden;
red ons, zijn wij in zijn macht,
uit de handen van het kwade.

5. Onze Vader, want Gij zijt
meer dan alle aardse namen,
groot in kracht en heerlijkheid,
tot in alle tijden. Amen.

(bijgewerkt en gecontroleerd april 2024)

Intrada muziek, Heerenveen (www.intradamusic.nl)

IN MEMORIAM:

Op 9 april is op de leeftijd van 91 jaar overleden Nel van Steenwijk - Koning. Ze laat drie dochters, kleinkinderen en achterkleinkinderen na. Ze was lid van de Remonstrantse Gemeente Amersfoort.

Mevrouw Van Steenwijk is na het overlijden van haar man in Amersfoort komen wonen. De eerste jaren was Hetty Janssen haar contactpersoon.

Hetty schrijft: Ik kwam een keer per jaar bij haar om de kerstattentie te brengen, vaker vond mevrouw Van Steenwijk niet nodig. Dan ging het gesprek vaak over Zaandam waar zij lange tijd heeft gewoond en heel actief is geweest bij de remonstrantse gemeente, die, zoals zij zei, een tweede thuis voor haar is geweest. Ze was in het bezit van een bijbel die in Zaandam op de kansel heeft gelegen en ze koesterde die. Ze was geen kerkganger en wilde van niemand afhankelijk zijn. Ze bleef in Amersfoort de kerk in Zaandam missen en vond het moeilijk om in de Johanneskerk haar plek te vinden, maar bezoeken van dominee Alke Liebich werden erg op prijs gesteld.

Ze heeft jaren voor haar man gezorgd, die Alzheimer had. Haar man werkte bij de koopvaardij, waardoor hij vaak lange tijd van huis was en zij het gezin moest runnen. Ze was een zeer zelfstandige vrouw! Ze vertelde met plezier over de bezoeken aan haar dochter en kleindochter in Engeland, maar begon ook steeds meer tegen de reis op te zien. Zo was, schrijft Hetty, ons contact altijd gezellig. Toen de dood eens ter sprake kwam, zei ze: "Na de dood blijf je deel van het geheel. Mijn geloof ligt in de natuur".

Na een herseninfarct was zelfstandig wonen niet meer mogelijk en is ze opgenomen in de Koperhorst. Hier heb ik, en later Corrie Hoekstra, haar steeds bezocht wanneer de Johannesbrief uitkwam. Het lukte mij niet om echt contact met haar te maken, maar Corrie schrijft, voor mij heel herkenbaar, dat mevrouw Van Steenwijk haar altijd welkom heette, liet blijken dat ze het gezellig vond dat ze kwam en dat ze bij elk gesprek aangaf heel tevreden te zijn over haar wonen in de Koperhorst en dat ze genoot van het uitzicht.

Bij de uitvaart benadrukten de kinderen en kleinkinderen de aandacht die hun moeder en oma had voor haar gezin en familie. Haar streven naar gezelligheid en haar zorgzaamheid.

Dat haar nagedachtenis tot zegen mag zijn!

Jan Nienhuis

MUTATIES

Wijzigingen:

Mevr. P.W. van Steenwijk-Koning: op 2026-04-19 overleden

Mevr. A.C. Stokvis: adres en telefoonnummer gewijzigd

Dhr. S.M. Andringa: op 2026-04-29 uitgeschreven

Meer informatie is te verkrijgen via jan.r.nienhuis@gmail.com en j.j.waal1964@gmail.com

Met opmerkingen [gr3]:

VASTE ADRESSEN

KERKGEBOUW: JOHANNESKERK

Westsingel 30, 3811 BB Amersfoort (tussen Gemeentehuis en St. Jorisplein).

Per bus: halte Stadsring of Varkensmarkt.

Beheercoördinator: J. Nienhuis

Website: www.johanneskerk.nl

Beheer website: K. Meinema

PASTORAAT

PREDIKANT

Mw. Ds. H. Westerink

SECRETARIAAT KERKENRAAD

Mw L. van Rossum du Chattel

JEUGD- EN JONGERENWERK

Supertwien: Elise Folmer

Kinderkring: Geertrui Meinema

ORGANIST

mw. Susan Bloomfield

PENNINGMEESTER

Penningmeester Stichting Johanneskerk

Dhr. Arriën Kruyt

IBAN: NL 83 TRIO 0320 8123 67 t.n.v. Stichting Johanneskerk.

VERHUUR

Coördinator Jan Nienhuis, mail

verhuurjohanneskerkamersfoort@gmail.com

DIACONIE

Contactpersonen

Mw. M. Brijder

Mw. D. Spee

Penningmeester

Vacant

Rekeningnummer: NL11 INGB 0000 131451 t.n.v.

'Diaconie van de Dorejo gemeente te Amersfoort'

LEDENADMINISTRATIE

Dhr. J. Nienhuis

Johan van der Waal

AUTODIENST

Coördinator: dhr. R. Meijer

Graag aanmelden vóór vrijdagavond voorafgaand aan de dienst.

REDACTIE JOHANNESBRIEF

Mw. L. van Rossum du Chattel

Mw. T. Leeuwendal

Mw. A. Rosbergen

MW. D. van Klarbergen

INLEVEREN KOPIJ

Johannesmail

Johannesmail verschijnt wekelijks. Kopij donderdag vóór

12.00 uur naar: johannesmail@johanneskerk.nl

Contactpersoon: Hetty Deelstra, 06 37349504

KERKDIENTEN

Zondag 7 juni: ds. Monique van Soest

Monique van Soest is als voorganger een goede bekende van onze gemeente. Na jaren te hebben gewerkt als predikant in een aantal Vrijzinnige Gemeenten heeft zij in 2007 de ommezwaai gemaakt naar het onderwijs. Zij werkte tot haar recente pensionering als docent Godsdienst/Levensbeschouwing in het Voortgezet Onderwijs en is "pastor op afroep" voor Vrijzinnig Nederland, afdeling Rhenen.

Zondag 14 juni: ds. Sandra van Zeeland

Sandra van Zeeland van Cassel is predikant van de Vrijzinnig Protestantse Gemeente Boskoop en van de Protestantse Gemeente Elthetokerk Alblasterdam. Haar stage van het remonstrants seminarium heeft zij gedaan bij de Johanneskerk. Voor haar is het altijd weer een fijn weerzien en ook een beetje thuiskomen op de plek waar het predikantschap handen en voeten kreeg. Er is kinderkring.

Zondag 21 juni: ds. Hannah Westerink

Teksten: Jeremia 20: 7-13 en Mattheüs 10: 16-33
Deze zondag vieren we samen de Maaltijd van brood en wijn.

Ook staan we tijdens deze viering stil bij de Wake voor Vluchtelingen die in de Johanneskerk plaatsvindt. Na de viering wordt om 12:00 deze wake afgesloten, ook daarvoor ben je van harte uitgenodigd.

Zondag 28 juni: ds. Hannah Westerink

Deze viering is er overvliegen én vieren we de doop van Elly en Janneke; dochters van Hugo en Mieke Kruyt. Er is kinderkring.

**De redactie van de Johannesbrief
wenst
iedereen een goede zomer!**

drukwerk

Aan de heer / mevrouw
